

STORIES

Έντεκα Έλληνες στην παγκόσμια ελίτ των ερευνητών, με εργασίες από το Στάνφορντ μέχρι το Κολούμπια και το CERN

Τρεις με έδρα την Ελλάδα και οκτώ από τη Διασπορά στους χίλιους καλύτερους του κόσμου - Τέσσερις είναι γιατροί, δύο χημικοί, δύο μηχανικοί, ένας βιολόγος, μία φυσικός και ένας φαρμακολόγος - Η κατάταξη βασίζεται στην κατάταξη του Research.com

Χρήστος Δρογκάρης

09.06.2026, 17:26

Έντεκα Ελληνίδες και Έλληνες, διαπρεπείς επιστήμονες και ερευνητές σε διάφορα πεδία, συμπεριλαμβάνονται στην ελίτ της παγκόσμιας επιστημονικής κοινότητας για την περίοδο 2025-2026. Οκτώ εξ αυτών της Διασποράς -κυρίως στις Ηνωμένες Πολιτείες-, επιβεβαιώνοντας τον κανόνα ότι πολλοί Έλληνες, αδιακρίτως τομέα, μεγαλουργούν όταν βρίσκονται μακριά από την πατρίδα. Αλλά και τρεις που κατακτούν κορυφαίες διεθνείς διακρίσεις με «ορμητήριο» την Ελλάδα, τα ελληνικά πανεπιστήμια και ερευνητικά ιδρύματα.

Για όλους αυτούς βεβαίως οι κορυφές και οι άλλες εξαιρετικές διακρίσεις κατακτήθηκαν με πολύ κόπο και μόχθο μέσα σε ένα εξόχως ανταγωνιστικό, συνάμα όμως και αξιοκρατικό περιβάλλον. Με την πολυσχιδή και άοκνη ερευνητική δράση τους μεγέθυναν το επιστημονικό τους εκτόπισμα σε διάφορα πεδία, ανεβαίνοντας τα σκαλοπάτια της καταξίωσης και της καθολικής διεθνούς αναγνώρισης και αποδοχής στους επιστημονικούς κύκλους. Κάποιοι εξ αυτών είναι σχετικά γνωστοί στην Ελλάδα, οι περισσότεροι παντελώς άγνωστοι. Ολοι τους, πάντως, με το έργο τους καινοτομούν και συμβάλλουν καθοριστικά στην παραγωγή νέας γνώσης και πρωτοπόρων ανακαλύψεων σε πολλούς χώρους, όπως της Ιατρικής, της Βιολογίας και της Γενετικής, της Βιοτεχνολογίας, της Φυσικής, της Αστροφυσικής, της Χημείας κ.ά., ανοίγοντας νέους δρόμους για την επιστήμη, την έρευνα και την καινοτομία.

No 89: Ιωάννης Ιωαννίδης, Ιατρική Σχολή Πανεπιστημίου Στάνφορντ, Καλιφόρνια

Advertisement

Ανάμεσά τους πρωτοπόροι ολόκληρων κλάδων, όπως ο Ιωάννης Ιωαννίδης, εκ των θεμελιωτών της μετα-επιστήμης (μετα-έρευνας - meta-research), της επιστήμης δηλαδή που ασχολείται με τη μελέτη για τη βελτίωση των επιστημονικών και ερευνητικών μεθόδων. Είτε ο Τζορτζ Γιανκόπουλος, ο «νικητής» του Εμπολα, στην εταιρεία του οποίου προσβλέπει ήδη ο Παγκόσμιος Οργανισμός Υγείας για να εξουδετερώσει την απειλή του νέου θανατηφόρου στελέχους του ιού που «θερίζει» στο Κογκό. Ή ο Τομ Μανιάτης, που πρωτοστατεί στη μάχη κατά των νευροεκφυλιστικών ασθενειών, όπως η ALS. Και οι άλλοι, ο καθένας στον τομέα του. Στη «χρυσή ενδεκάδα» τέσσερις είναι γιατροί, δύο χημικοί, δύο χημικοί μηχανικοί, ένας βιολόγος, μια φυσικός και ένας φαρμακολόγος.

Η ένταξη των έντεκα Ελλήνων στην παγκόσμια επιστημονική και ερευνητική ελίτ προκύπτει από την 4η έκδοση της κατάταξης Research.com «Best Scientists in the World», η οποία βασίζεται σε μια αυστηρή ανάλυση ογκοδέστατων και έγκυρων βιβλιομετρικών βάσεων δεδομένων. Οι κύριες πηγές δεδομένων που αξιοποιήθηκαν για τη δημιουργία της είναι οι OpenAlex και CrossRef, ευρέως αναγνωρισμένες για την ολοκληρωμένη κάλυψη και αξιοπιστία τους στην παγκόσμια ερευνητική κοινότητα. Βασικό κριτήριο για τον προσδιορισμό της θέσης ενός επιστήμονα-ερευνητή στην κατάταξη είναι ο δείκτης h (h-index), ο οποίος παρέχει μια ποσοτική αντανάκλαση της ακαδημαϊκής παραγωγικότητας και του αμιγώς επιστημονικού αντικτύπου της.

Σε αυτή την έκδοση αξιολογήθηκαν συστηματικά συνολικά 279.971 προφίλ επιστημόνων. Η κατάταξη έλαβε επίσης υπόψη αξιοσημείωτες διακρίσεις-βραβεία και επιτεύγματα στον τομέα του κάθε επιστήμονα, που λειτουργούν ως ποιοτικοί «επικυρωτές» της ακαδημαϊκής τους επιδραστικότητας. Έτσι αναδείχθηκαν οι 1.000 κορυφαίοι επιστήμονες του κόσμου, με τους υψηλότερους δείκτες h, αντανάκλωντας μια ολοκληρωμένη ομάδα διεθνούς επιστημονικής και ερευνητικής αριστείας.

Ο δείκτης h εισήχθη από τον καθηγητή Φυσικής Χόρχε Χιρς και χρησιμοποιείται από το 2005. Θεωρείται ως ο πιο αξιόπιστος για την αμιγώς ποιοτική αξιολόγηση της έρευνας διεθνώς, όντας ίσος με τον

αριθμό των επιστημονικών άρθρων που έχει δημοσιεύσει ένας ερευνητής, καθένα εκ των οποίων έχει τουλάχιστον ισάριθμες (h) αναφορές από άλλους επιστήμονες. Επομένως, μέσω του h-index, πρώτη στη σημασία δεν έχει η ποσότητα των δημοσιεύσεων, αλλά η πραγματική απήχυσή τους στην επιστημονική/ερευνητική κοινότητα.

Κυριότερο πλεονέκτημα του δείκτη h είναι ότι λαμβάνει υπόψη και την ποιότητα της ερευνητικής παραγωγής, παρέχοντας μια πιο ολιστική αξιολόγηση για τον αντίκτυπο του έργου ενός ερευνητή σε σύγκριση με τον απλό αριθμό των αναφορών ή δημοσιεύσεων. Επιβραβεύει δε εκείνους που διατηρούν τον αντίκτυπο του έργου τους σε βάθος χρόνου. Ένα μειονέκτημά του είναι ότι ενδέχεται να μην καταγράφει πάντα άλλες μορφές επιρροής της έρευνας, όπως ο κοινωνικός αντίκτυπος, οι συνεργασίες με τη βιομηχανία ή οι συνεισφορές σε μη ακαδημαϊκούς τομείς. Επίσης, τρόπον τινά, αδικούνται σπουδαίοι επιστήμονες ορισμένων κλάδων, όπου η ερευνητική παραγωγή είναι συγκριτικά μειωμένη ποσοτικά, όπως π.χ. οι θεωρητικές επιστήμες, που πάντως έχουν τους δικούς τους ξεχωριστούς κλαδικούς δείκτες.

Advertisement

1. Ιωάννης Ιωαννίδης, ο Mr Μετα-έρευνα

Κορυφαίος Έλληνας στην παγκόσμια αυτή λίστα (89ος) φιγουράρει ο 61χρονος Ιωάννης Ιωαννίδης. Το βιογραφικό του είναι τεράστιο, ενώ οι δημοσιεύσεις και οι επιστημονικές αναφορές γι' αυτόν κινούνται σε δυσθεώρητα ύψη. Σύμφωνα με τον ίδιο, «η επιστήμη είναι το καλύτερο πράγμα που συνέβη στους ανθρώπους, αλλά μπορούμε να την κάνουμε καλύτερη. Είναι σαν να κολυμπάς σε έναν ωκεανό τη νύχτα, η επιστήμη ακμάζει στο σκοτάδι».

Καθηγητής από το 2010 στην Ιατρική Σχολή του Πανεπιστημίου του Στάνφορντ στην Καλιφόρνια. Αρχικά, μεταξύ 2010-2016, ως διευθυντής της έδρας CF Rehnborg στο Κέντρο Ερευνας Πρόληψης και ακολούθως σε 4 τμήματα και 8 ακόμη κέντρα/ινστιτούτα του κορυφαίου ιδρύματος. Καθηγητής Ερευνας, Επιδημιολογίας και Πολιτικής Υγείας από το 2011, επίσης, στο Τμήμα Βιοϊατρικής Επιστήμης Δεδομένων από το 2016, καθώς και συν-διευθυντής στο Κέντρο Καινοτομίας Μετα-Ερευνας (METRICS) από το 2013 έως σήμερα.

Νωρίτερα είχε διατελέσει πρόεδρος του Τμήματος Υγιεινής και Επιδημιολογίας της Ιατρικής Σχολής του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων (1999-2010), ενώ παράλληλα ήταν επίκουρος καθηγητής στα Πανεπιστήμια Χάρβαρντ, Ταφτς και Imperial College.

Γεννήθηκε στη Νέα Υόρκη, αλλά μεγάλωσε στην Αθήνα, όπου φοίτησε στο Κολέγιο και στη συνέχεια στην Ιατρική Αθηνών. Είναι από τους ιατρικούς ερευνητές με τις περισσότερες αναφορές (351.943) στην Κλινική Ιατρική, στις Κοινωνικές Επιστήμες και την Ψυχιατρική/Ψυχολογία, με δείκτη h 229 και 1.330 δημοσιεύσεις. Η μελέτη του, το 2005, με τίτλο: «Why Most Published Research Findings Are False» («Γιατί τα περισσότερα δημοσιευμένα ερευνητικά ευρήματα είναι ψευδή») είναι το άρθρο με τη μεγαλύτερη αναγνωσιμότητα στη Δημόσια Βιβλιοθήκη Επιστημών με πάνω από 3,3 εκατ. επισκέψεις.

Συγγραφέας 10 λογοτεχνικών βιβλίων, σύμφωνα με ξένα ινστιτούτα είναι «ίσως είναι ένας από τους πιο επιδραστικούς επιστήμονες εν ζωή». Στο DNA του η αμφισβήτηση και ως εκ τούτου η έρευνα. Θεωρεί τον εαυτό του προνομιούχο που έμαθε και συνεχίζει να μαθαίνει από αλληλεπιδράσεις με φοιτητές και νέους επιστήμονες από όλο τον κόσμο και του αρέσει να του υπενθυμίζεται συνεχώς ότι δεν γνωρίζει σχεδόν τίποτα! Στην περίοδο της πανδημίας COVID-19 ήταν από τους επικριτές των μέτρων αυστηρού εγκλεισμού.

Η συμβουλή του προς τους νέους ερευνητές: «Η προσπάθεια βελτίωσης της επιστημονικής έρευνας μπορεί να έχει σημαντικές επιπτώσεις για τους ανθρώπους, οπότε προσπαθήστε να εμπνευστείτε από αυτό. Συχνά θα

σας απορρίψουν, μου έχει συμβεί πάνω από... χίλιες φορές. Μην τα παρατάτε, ανεξάρτητα από τις αντιξοότητες».

No102: Πάνος Δελούκας, καθηγητής Καρδιαγγειακής Γονιδιωματικής, Πανεπιστήμιο Queen Mary

2. Πάνος Δελούκας, Τα γονίδια της νεότητας

Καθηγητής Καρδιαγγειακής Γονιδιωματικής στο Ινστιτούτο Έρευνας William Harvey και στο Πανεπιστήμιο Queen Mary του Λονδίνου, ο Πάνος Δελούκας έχει γίνει παγκόσμια γνωστός από τις μελέτες του για τα γονίδια της νεότητας και του ύψους. Σπούδασε Χημεία στο Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης, Μικροβιολογία στο Πανεπιστήμιο Paris VII και έλαβε διδακτορικό από το Πανεπιστήμιο Biozentrum στην Ελβετία.

Αμέσως μετά εργάστηκε για 2 χρόνια στη Hoffmann-La Roche, όπου μελέτησε τον υποδοχέα της βιταμίνης D. Μέλος από το 1994 του Βρετανικού Ινστιτούτου Γενετικής «Wellcome Trust Sanger Institute», ηγήθηκε του προγράμματος GeneMap98 με σκοπό τη χαρτογράφηση 30.000 γονιδιακών δεικτών, ενώ ήταν και μέλος του προγράμματος για τη χαρτογράφηση και αποκωδικοποίηση του ανθρώπινου γονιδιώματος.

Λίγο πάνω από τα εξήντα σήμερα, ο Π. Δελούκας έχει ήδη εξαιρετικό έργο στην εύρεση άνω των 240 ανθρώπινων γενετικών παραγόντων που αυξάνουν τον κίνδυνο στεφανιαίας νόσου και εμφράγματος του μυοκαρδίου. Τον Οκτώβριο του 2020 ανέλαβε διευθυντής του Ινστιτούτου William Harvey Research Institute (WHRI), του μεγαλύτερου φαρμακολογικού ερευνητικού ινστιτούτου στο Ηνωμένο Βασίλειο και από τα μεγαλύτερα ευρωπαϊκά.

Εκτός από την 102η θέση των κορυφαίων ερευνητών του κόσμου για το 2025, με h-index 225, κατατάχθηκε και στη 16η θέση για τους κορυφαίους παγκοσμίως επιστήμονες Γενετικής από το Research.com. Στις 4 Ιουνίου 2024 εξελέγη διευθυντής του Ελληνικού Ινστιτούτου Γονιδιωματικής του Ανθρώπου (ΕΙΓΑ), του Ιδρύματος Τεχνολογίας και Ερευνας (ΙΤΕ) της χώρας μας.

Νο 145: Τζορτζ Γιανκόπουλος, εταιρεία Φαρμακευτικής και Βιοτεχνολογίας Regeneron

3. Τζορτζ Γιανκόπουλος, Το εμβόλιο του Εμπολα

Από τους επιφανέστερους Έλληνες επιστήμονες της Διασποράς, που όμως έχει συγχρόνως και μία άκρως πετυχημένη επιχειρηματική διαδρομή, ο Τζορτζ Γιανκόπουλος ηγείται του φαρμακευτικού κολοσσού της Regeneron, που ήδη έχει στο παλμαρέ της πλειάδα ανακαλύψεων νέων φαρμάκων, που υποστηρίζουν αποτελεσματικά εκατομμύρια ανθρώπους σε όλο τον πλανήτη απέναντι σε σοβαρότατες ασθένειες. Κάτι που τον φέρνει συχνά στο επίκεντρο της επικαιρότητας, άλλοτε με επαινετικά σχόλια και άλλοτε για να εκπληρώσει προσδοκίες απέναντι σε δύσκολες καταστάσεις.

Όπως αυτή την περίοδο, όπου η απειλή της νέας επιδημίας από τον ιό Εμπολα, που εμφανίστηκε πρόσφατα στη Λαϊκή Δημοκρατία του Κονγκό, μεγαθύνεται γεωμετρικά, καθώς προκαλείται από το στέλεχος Bundibugyo του ιού, για το οποίο δεν υπάρχει ακόμη εγκεκριμένο εμβόλιο από τον ΠΟΥ, με τον κίνδυνο θανατηφόρας εξέλιξης μεταξύ 25%-90% των κρουσμάτων. Η Regeneron, πρωτοπόρος στην καταπολέμηση του Εμπολα, διαθέτει ένα εγκεκριμένο κοκτέιλ αντισωμάτων, το Inmazeb, με ένα εξ αυτών αποδεδειγμένα αποτελεσματικό κατά του Bundibugyo. Ετσι, ήδη έλαβε

εντολή από τον ΠΟΥ να προχωρήσει σε επείγουσες κλινικές δοκιμές.

Αυτός ήταν και ο λόγος που ο διαπρεπής επιστήμονας, που συχνά επισκέπτεται την Ελλάδα, έσπευσε αμέσως μετά τη συμμετοχή του σε μια σημαντική επιστημονική εκδήλωση-συζήτηση στο Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης στις 17 Μαΐου, με θέμα τη σχέση Βιοτεχνολογίας και Τεχνητής Νοημοσύνης, να επιστρέψει στη βάση του, την έδρα της Regeneron, στο Ταριτάουν, στα περίχωρα της Νέας Υόρκης.

Δεύτερης γενιάς μετανάστης ο 66χρονος Γιανκόπουλος, με γονείς από την Καστοριά, που έφτασαν μετά τον Εμφύλιο πάμπτωχοι στην Αμερική ζητώντας μια καλύτερη τύχη. Σπούδασε Ιατρική στο Κολούμπια, πήρε διδακτορικό από εκεί και έγινε καθηγητής Βιολογίας σε αυτό σε ηλικία μόλις 28 ετών.

Υπήρξε συνιδρυτής της Regeneron Pharmaceutical το 1988. Είχε ως πρότυπο τον επίσης Έλληνα κορυφαίο επιστήμονα της φαρμακευτικής Ρόι Βάγγελος, με τον οποίο συνεργάστηκαν αργότερα στην εταιρεία. Ο ίδιος ηγήθηκε της εφεύρεσης 12 φαρμάκων που εγκρίθηκαν από τον Αμερικανικό Οργανισμό Τροφίμων και Φαρμάκων (FDA). Βεβαίως χρειάστηκαν 15 χρόνια για την πρώτη έγκριση. Δύο είναι κορυφαία σε πωλήσεις: το EYLEA για την εκφύλιση της ωχράς κηλίδας και το DUPOXENT για το έκζεμα και την ατοπική δερματίτιδα.

Στη διάρκεια της πανδημίας COVID-19, τα μονοκλωνικά αντισώματα που παρήγαγε στα εργαστήριά της η Regeneron έσωσαν χιλιάδες ζωές. Χορηγήθηκαν μάλιστα και στον Ντόναλντ Τραμπ όταν διαγνώστηκε θετικός στον κορωνοϊό τον Οκτώβριο του 2020. Με περιουσία 1,4 δισ. δολάρια, ο Γιανκόπουλος βρίσκεται σήμερα στη θέση 2.724 της λίστας Forbes. Είναι στο Νο 145 της λίστας του Research.com με 193.885 αναφορές και h-index 216. Ο ίδιος θεωρεί σημαντικότερο προτέρημά του το ότι γνωρίζει πώς να επιλέγει τους κατάλληλους συνεργάτες.

Νο 196: Γεώργιος Χρούσος, καθηγητής Παιδιατρικής και Ενδοκρινολογίας, Πανεπιστήμιο Αθηνών

4. Γεώργιος Χρούσος, Ο πιο αναγνωρισμένος παιδίατρος

Ένα πλούσιο βιογραφικό και ένα ανεξάντλητο επιστημονικό, ερευνητικό και εκπαιδευτικό έργο συνοδεύει τη σταδιοδρομία του δρος Γεώργιου Χρούσου. Ομότιμος πια καθηγητής Παιδιατρικής και Ενδοκρινολογίας του Πανεπιστημίου Αθηνών, κατόχου της έδρας UNESCO στην Εφηβική Υγεία και Ιατρική, διευθυντής από το 2017 του Ερευνητικού Πανεπιστημιακού Ινστιτούτου Υγείας Μητέρας-Παιδιού και Ιατρικής Ακρίβειας του ΕΚΓΙΑ και προέδρου του Ελληνικού Ινστιτούτου Παστέρ. Ο Γ. Χρούσος έχει πραγματοποιήσει έρευνες που έχουν διαφωτίσει τις δράσεις του στρες στον οργανισμό στο συμπεριφορικό, νευροενδοκρινικό, κυτταρικό και μοριακό επίπεδο. Παράλληλα, έχει κάνει πρωτοποριακή έρευνα στην ανάπτυξη του ανθρώπου, ειδικά στην εφηβεία.

Με αναρίθμητα διεθνή και ελληνικά βραβεία για το έργο του, συμπεριλαμβάνεται σταθερά στους 100 πλέον μνημονευόμενους ιατρούς στον κόσμο στην Κλινική Ιατρική, Βιολογία και Βιοχημεία, είναι ο πλέον αναφερόμενος παιδίατρος και ενδοκρινολόγος διεθνώς, καθώς και ο Έλληνας ιατρός που υπηρέτησε στην Ελλάδα σύμφωνα με το Institute of Scientific Information. Με δείκτη h 209 και 2.060 δημοσιευμένες εργασίες, είναι στην 196η θέση του Research.com. Επιμελήθηκε 29 βιβλία, συμπεριλαμβανομένων 2 εγκυκλοπαιδειών.

Γεννήθηκε το 1951 στην Πάτρα. Φοίτησε (αριστούχος) στην Ιατρική Σχολή Αθηνών και μετεκπαιδεύτηκε στην Παθολογική Κλινική της, έπειτα στην Παιδιατρική Κλινική του Πανεπιστημίου της Νέας Υόρκης και στα Εθνικά Ινστιτούτα Υγείας National Institutes of Health, NIH των ΗΠΑ (1978-1981)

στο πεδίο Ενδοκρινολογίας, Μεταβολισμού και Διαβήτη. Ινστιτούτα που αποτελούν τη «Μέκκα» της βιοϊατρικής έρευνας.

Μετά το διδακτορικό του στο Εργαστήριο Μικροβιολογίας της Ιατρικής του ΕΚΠΑ, έκανε καριέρα στις ΗΠΑ. Το 1985 εξελέγη κλινικός καθηγητής Παιδιατρικής και το 1990 άμισθος καθηγητής Φυσιολογίας και Βιοφυσικής στο Πανεπιστήμιο Georgetown στην Ουάσινγκτον.

Επανήλθε το 2001 στην Ελλάδα και υπηρέτησε μέχρι το 2018 ως καθηγητής στην Α' Πανεπιστημιακή Παιδιατρική Κλινική και υπεύθυνος της Μονάδας Ενδοκρινολογίας, Μεταβολισμού και Διαβήτη του ΕΚΠΑ.

Από τις ακαδημαϊκές θέσεις του, ο Π. Χρούσος δίδαξε, εκπαίδευσε και λειτούργησε ως μέντορας πλειάδας νέων γιατρών και άλλων επιστημόνων σε ΗΠΑ και Ελλάδα. Ταυτοποίησε και χαρακτήρισε λειτουργικά τους ενδοκρινικούς και ενδοκυττάριους μοριακούς μηχανισμούς των επωφελών και βλαπτικών δράσεων του στρες στον άνθρωπο και ανακάλυψε τους παθογενετικούς μηχανισμούς μέσω των οποίων η παρατεταμένη ενεργοποίηση του συστήματος του στρες και της έκκρισης των ορμονών του προκαλούν ή/και επιτείνουν τα «χρόνια μη-μεταδιδόμενα νοσήματα», αυξάνουν την ευαλωτότητα του οργανισμού σε ορισμένα λοιμώδη νοσήματα και τον καρκίνο και επιταχύνουν τη γήρανση.

No 262: Μερκούρης Κανατζίδης Καθηγητής Χημείας, Πανεπιστήμιο Northwestern

5. Μερκούρης Κανατζίδης «Πατέρας» του ορυκτού κανατζιδισίτης

Το όνομα του 69χρονου Έλληνα καθηγητή της Χημείας Μερκούρη Κανατζίδα είναι άρρηκτα συνδεδεμένο με την ανακάλυψη και σύνθεση υλικών που έχουν συμβάλει καθοριστικά στην εξέλιξη των τεχνολογιών εναλλακτικής ενέργειας. Γεννήθηκε και σπούδασε στη Θεσσαλονίκη, στο Χημικό Τμήμα του ΑΠΘ, ενώ έλαβε το διδακτορικό του στο Πανεπιστήμιο της Αϊόβα.

Στις ΗΠΑ δραστηριοποιείται μέχρι σήμερα. Ξεκινώντας από επίκουρος καθηγητής στο Πανεπιστήμιο του Μίσιγκαν το 1987 και τακτικός από το 1994, σήμερα είναι καθηγητής Χημείας στην έδρα Charles E. και Emma H. Morrison, καθηγητής Επιστήμης και Μηχανικής Υλικών στο Πανεπιστήμιο Northwestern, αλλά και επικεφαλής επιστήμονας στο Εθνικό Εργαστήριο Argonne του υπουργείου Ενέργειας των ΗΠΑ.

Σταδιοδρομία γεμάτη με σημαντικές διακρίσεις, μία από τις οποίες είναι η πιο συναρπαστική: το όνομά του δόθηκε από τη Διεθνή Ορυκτολογική Εταιρεία το 2023 σε ένα ορυκτό χαλκογονιδίου, μιας κατηγορίας ενώσεων με μοναδικές ιδιότητες και σημαντικές εφαρμογές στην ηλεκτρονική και στην οπτική, όπου ο ίδιος διαπρέπει στη μελέτη τους. Ονομάστηκε κανατζιδισίτης. Είναι από τους πιο γνωστούς ερευνητές στην Επιστήμη και Μηχανική Υλικών, ενώ έχει πάνω από 60 διπλώματα ευρεσιτεχνίας.

Έχει εκλεγεί μέλος της Εθνικής Ακαδημίας Επιστημών των ΗΠΑ, πρόσφατα έλαβε το βραβείο της Αμερικανικής Χημικής Εταιρείας για το 2025 στη Χημεία των Υλικών για τη συμβολή του στη μελέτη των περοβσκιτών, μιας τάξης υλικών χρήσιμων για τις ηλιακές κυψέλες, ερευνητικό πεδίο στο οποίο δουλεύει τα τελευταία 13-14 χρόνια.

Σημαντικότερο στοιχείο της πορείας του θεωρεί την επαφή με τους φοιτητές: να εκπαιδεύει φοιτητές στην έρευνα και στο ήθος της επιστήμης. Πιστεύει ότι «πρέπει να έχουμε το μεγαλύτερο ήθος ώστε ό,τι δημοσιεύσουμε να είναι σωστό και αληθινό. Όλα τα άλλα έπονται».

Νο 268: Εύα Χαλκιαδάκης, καθηγήτρια Φυσικής και Αστρονομίας, Πανεπιστήμιο Ράτζερς, Νιου Τζέρσεϊ

6. Εύα Χαλκιαδάκης, Το πείραμα CMS στο CERN

Η Εύα Χαλκιαδάκης είναι καθηγήτρια στο Τμήμα Φυσικής και Αστρονομίας της Σχολής Τεχνών και Επιστημών του Πανεπιστημίου Ράτζερς στο Νιου Τζέρσεϊ. Στο εν λόγω πανεπιστήμιο έχει αποτυπωθεί σχεδόν ολόκληρη η σπουδαία επιστημονική, ερευνητική και εκπαιδευτική διαδρομή της. Καταρχάς από αυτό απέκτησε πτυχίο Φυσικής και Γαλλικών το 1995, ενώ το 2001 απέκτησε το διδακτορικό της στην Πειραματική Φυσική Σωματιδίων. Αφού εργάστηκε ως ερευνητική συνεργάτις στο Πανεπιστήμιο του Ρότσεστερ (Ιούλιος 2001 - Δεκέμβριος 2005), στη συνέχεια ανέβηκε όλα τα σκαλοπάτια της καθηγητικής ιεραρχίας στο Ράτζερς. Επίκουρη καθηγήτρια (2006-2012), ακολούθως αναπληρώτρια μέχρι τον Ιούνιο του 2016 και έκτοτε τακτική έως και σήμερα.

Το ερευνητικό της έργο είναι εντυπωσιακό. Μέλος της Διεθνούς Συμβουλευτικής Επιτροπής για το Διεθνές Εργαστήριο για το φορτισμένο σωματίδιο Χιγκς από τον Αύγουστο του 2021 έως και σήμερα, ενώ ασχολείται με πειράματα στη Φυσική Υψηλών Ενεργειών - αυτή την περίοδο στο πείραμα CMS στο CERN, επί του οποίου έχει αλληπάλληλες δημοσιεύσεις από τον Ιανουάριο του 2024. Βάσει του Research.com βρίσκεται στη 268η θέση των κορυφαίων ερευνητών παγκοσμίως, με 1.562 δημοσιεύσεις επιστημονικών-ερευνητικών εργασιών και 159.875 αναφορές, έχοντας ταυτόχρονα τη 16η θέση ανάμεσα στις γυναίκες ερευνήτριες, καθώς και την 42η ανάμεσα στους επιστήμονες της Φυσικής, με δείκτη h 201.

№ 651: Αντωνία Τριχοπούλου, Ομότιμη Καθηγήτρια Ιατρικής, Πανεπιστήμιο Αθηνών

7. Αντωνία Τριχοπούλου, Η «μητέρα της μεσογειακής διατροφής»

Θεωρείται η «μητέρα και φρουρός της μεσογειακής διατροφής». Ομότιμη καθηγήτρια της Ιατρικής στο Πανεπιστήμιο Αθηνών, η Αντωνία Τριχοπούλου υπηρέτησε από το 1976 ως καθηγήτρια της Βιοχημείας στο ΕΚΠΑ και ως καθηγήτρια Διατροφής και Βιοχημείας στη Σχολή Δημόσιας Υγείας Αθηνών από το 1977. Το 1994 έγινε επίκουρη καθηγήτρια Διατροφής στη Σχολή Δημόσιας Υγείας του Πανεπιστημίου Χάρβαρντ. Από το 1990 καθηγήτρια Προληπτικής Ιατρικής και Διατροφής στο ΕΚΠΑ και στο Εργαστήριο Υγιεινής και Επιδημιολογίας του Πανεπιστημίου Αθηνών (2000-2019).

Εξελέγη τακτικό μέλος της Ακαδημίας Αθηνών στην έδρα Ιατρικές Επιστήμες: Επιδημιολογία και Δημόσια Υγεία τον Δεκέμβριο του 2021. Το ερευνητικό έργο της επικεντρώνεται στο πρότυπο της μεσογειακής διατροφής. Ανέπτυξε το πρώτο τυποποιημένο σύστημα αξιολόγησης για την τήρησή της, το «Mediterranean Diet Score» (MDS), που έχει χρησιμοποιηθεί σε εκατοντάδες μελέτες με θέμα την αξιολόγηση της επίδρασης της μεσογειακής διατροφής στην υγεία παγκοσμίως. Το επιστημονικό της έργο έχει διεθνή αναγνώριση με πολλές διακρίσεις. Βρίσκεται στην 651η θέση της λίστας του research.com, έχοντας δημοσιεύσει 1.091 εργασίες, με h-index 175.

Νο 776: Τομ Μανιάτης, καθηγητής Μοριακής και Κυτταρικής Βιολογίας, Πανεπιστήμιο Κολούμπια

8. Τομ Μανιάτης, Εγγραψε τη «Βίβλο της Γενετικής»

Καθηγητής της Μοριακής και Κυτταρικής Βιολογίας, πρόεδρος μέχρι πρόσφατα του Τμήματος Βιοχημείας και Μοριακής Βιοφυσικής στο Πανεπιστήμιο Κολούμπια, νωρίτερα επί δεκαετίες καθηγητής στο Χάρβαρντ και ιδρυτής του αμερικανικού Genome Center (Κέντρο Γονιδιώματος), ο Τομ Μανιάτης θεωρείται πρωτοπόρος της Γενετικής. Παρά τα 83 πλέον χρόνια του, εξακολουθεί να μάχεται στο εργαστήριό του στο Zuckerman Institute του Πανεπιστημίου Κολούμπια, όπου χρησιμοποιεί προηγμένες μεθόδους Μοριακής και Κυτταρικής Βιολογίας για να εντοπίσει πιθανές αιτίες εμφάνισης νευρολογικών και νευροεκφυλιστικών ασθενειών, όπως η Πλάγια Αμυοτροφική Σκλήρυνση (ALS), από την οποία έχασε την αγαπημένη του αδελφή.

Το βιβλίο που συνυπέγραψε το 1982 με τους Τζόε Σάμπρουκ και Εντ Φριτς «Μοριακή κλωνοποίηση: Ένα εργαστηριακό εγχειρίδιο» έγινε αμέσως η «Βίβλος της Γενετικής», γνωρίζοντας τεράστια αποδοχή από τη διεθνή επιστημονική κοινότητα. Μετανάστης τρίτης γενιάς στις ΗΠΑ, με καταγωγή από τη Μάνη. Μεγάλωσε στο Ντένβερ του Κολοράντο. Οι γονείς του εργάστηκαν σκληρά και ο ίδιος ήταν το πρώτο μέλος της οικογένειας που κατάφερε όχι απλώς να σπουδάσει, αλλά τελικά να μεγαλοουργήσει στην ιατρική έρευνα.

Πτυχιούχος του Πανεπιστημίου του Κολοράντο στο Μπόλντερ και με διδακτορικό στη Μοριακή Βιολογία από το αντίστοιχο του Βάντερμπιλτ. Πραγματοποίησε επιπλέον μεταδιδακτορικές σπουδές στο Χάρβαρντ και στο Εργαστήριο Μοριακής Βιολογίας στο Κέμπριτζ της Αγγλίας. Ανέπτυξε

τεχνολογίες απομόνωσης και μελέτης μεμονωμένων ανθρώπινων γονιδίων, καθώς και κλωνοποίησής τους. Στο Τμήμα Βιολογίας του Τεχνολογικού Ινστιτούτου της Καλιφόρνια, στην Πασαντίνα, δημιούργησε την πρώτη βιβλιοθήκη ανθρώπινου γονιδιωματικού DNA.

No 790: Νικόλαος Πέππας, καθηγητής Μηχανικής, Πανεπιστήμιο Τέξας

9. Νικόλαος Πέππας, 37 ευρεσιτεχνίες, 150 βραβεία

Ο Νικόλαος Πέππας είναι καθηγητής της έδρας Cockrell Family Regents της Μηχανικής του Πανεπιστημίου του Τέξας στο Οστιν. Εργάζεται εκεί από τον Δεκέμβριο του 2002, ως διευθυντής του Ινστιτούτου Βιοϋλικών, Φαρμακολογίας και Αναγεννητικής Ιατρικής, με διδασκαλίες στα Τμήματα Χημικών Μηχανικών, Βιοϊατρικής Μηχανικής και στο Κολέγιο Φαρμακευτικής. Μεταξύ 1976-2012 είχε θέση διακεκριμένου καθηγητή Βιοϊατρικής Μηχανικής και Χημικής Μηχανικής στο Πανεπιστήμιο Περντιού.

Εχει αναπτύξει πρωτοποριακή έρευνα στους τομείς των βιοϋλικών, της ελεγχόμενης χορήγησης φαρμάκων, της βιολογικής αναγνώρισης και της μοριακής μοντελοποίησης πρωτεϊνικών δομών σε επαφή με βιοϋλικά και ιστούς. Εχει τιμηθεί με πάνω από 150 βραβεία. Ο 78χρονος πλέον Πέππας σπούδασε χημικός μηχανικός στο Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο και στη συνέχεια εκπόνησε το διδακτορικό του στο MIT. Εχει επίσης διδάξει ως επισκέπτης καθηγητής σε πολλά ευρωπαϊκά και ασιατικά πανεπιστήμια. 56 από τους διδακτορικούς φοιτητές που έχει επιβλέψει έγιναν καθηγητές πανεπιστημίων. Πρόκειται για έναν από τους σημαντικότερους ερευνητές στη Φαρμακολογία. Επινόησε 37 ευρεσιτεχνίες στις ΗΠΑ, από τους πλέον αναδημοσιευμένους χημικούς και βιοϊατρικούς μηχανικούς, με h-index 170, στη No 790 θέση της λίστας του Research.com.

No 792: Αθανάσιος-Μελέτιος Δημόπουλος Καθηγητής Ιατρικής, Πανεπιστήμιο Αθηνών

10. Αθανάσιος-Μελέτιος Δημόπουλος, 2.172 εργασίες στην Ογκολογία

Η φυσιογνωμία του έγινε οικεία σε όλους τους Έλληνες επί πανδημίας COVID-19, καθώς με τον ψύχραιμο και απόλυτα τεκμηριωμένο επιστημονικό λόγο του συνέβαλε στην υπεύθυνη ενημέρωση και την αναχαίτιση του πανικού όσο τα κρούσματα εξελίσσονταν ανεξέλεγκτα. Γιος ενός τεράστιου επίσης καθηγητή της Ιατρικής Αθηνών, στην Ουρολογία, του Κωνσταντίνου Δημόπουλου, ο 65χρονος Αθανάσιος-Μελέτιος Δημόπουλος είναι κορυφαίος ογκολόγος και αιματολόγος. Διδάσκει από το 1994 στην Ιατρική Αθηνών, ενώ έχει διδάξει και στο McGill (Royal Victoria Hospital) στο Μόντρεαλ και στο MD Anderson Cancer Center στο Χιούστον. Συγγραφέας 2.172 ερευνητικών εργασιών με 133.787 βιβλιογραφικές αναφορές και h-index 170, στο No 792 της λίστας. Οι δημοσιεύσεις αφορούν αιματολογικές κακοήθειες, αλλά και κακοήθειες συμπαγών οργάνων, όπως του ουροποιητικού και του γυναικολογικού συστήματος.

Οι εργασίες του έχουν παρουσιαστεί σε πολυάριθμα ελληνικά και διεθνή συνέδρια. Έχει λάβει βραβεία από την Παγκόσμια Ομάδα του Πολλαπλού Μυελώματος, την Ευρωπαϊκή Εταιρεία Κλινικής Ογκολογίας και την Ελληνική Αιματολογική Εταιρεία. Διετέλεσε επί μια οκταετία πρύτανης στο Πανεπιστήμιο Αθηνών (2015-2023), καθώς και υπουργός Υγείας στην υπηρεσιακή κυβέρνηση Θάνου τον Σεπτέμβριο του 2015.

No 928: Αντώνιος Μίκος, καθηγητής Εμβιομηχανικής, Χημικής και Βιομοριακής Μηχανικής, Πανεπιστήμιο Rice

11. Αντώνιος Μίκος, Ανάπτυξη νέων βιοϋλικών

Καθηγητής Εμβιομηχανικής και Χημικής και Βιομοριακής Μηχανικής στο Πανεπιστήμιο Rice και διευθυντής του Κέντρου για τη Μηχανική Σύνθετων Ιστών των Εθνικών Ινστιτούτων Υγείας, του Κέντρου Αριστείας στη Μηχανική Ιστών και του εργαστηρίου J. W. Cox στη Βιοϊατρική Μηχανική στο ίδιο πανεπιστήμιο, ο 66χρονος Αντώνιος Μίκος ξεκίνησε σπουδάζοντας χημικός μηχανικός στο ΑΠΘ. Πήρε το διδακτορικό του από το Πανεπιστήμιο Περντιού των ΗΠΑ υπό την επίβλεψη του Νικόλαου Πέππα και έκανε μεταδιδακτορικές σπουδές στο MIT και στο Χάρβαρντ. Το 1992 έγινε επίκουρος καθηγητής στο Πανεπιστήμιο Rice στο Χιούστον του Τέξας, όπου υπηρετεί μέχρι σήμερα.

Έχει πλούσιο διδακτικό έργο, καθώς διητέλεσε επιβλέπων δεκάδων διδακτορικών και μεταδιδακτορικών ερευνητών, εκ των οποίων οι 22 ακολούθησαν ακαδημαϊκή καριέρα. Το συγγραφικό του έργο αποτελεί θεμελιώδες γνωστικό αντικείμενο για πλήθος επιστημόνων από διαφορετικούς χώρους. Τον Ιούνιο του 2016 εξελέγη Αντεπιστέλλον Μέλος της Ακαδημίας Αθηνών στην Τάξη των Θετικών Επιστημών.

Η έρευνά του επικεντρώνεται στη σύνθεση, επεξεργασία και αξιολόγηση νέων βιοϋλικών για χρήση ως ικρίωματα για τη μηχανική ιστών, ως φορείς για ελεγχόμενη χορήγηση φαρμάκων, ως μη ιικοί φορείς για γονιδιακή

θεραπεία και ως πλατφόρμες για τη μοντελοποίηση ασθενειών. Το έργο του έχει οδηγήσει στην ανάπτυξη νέων ορθοπαιδικών, οδοντιατρικών, καρδιαγγειακών, νευρολογικών και οφθαλμολογικών βιοϋλικών. Είναι συγγραφέας 840 δημοσιεύσεων και 33 διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας, με h-index 166, στο Νο 928 της λίστας.

Ακολουθήστε το **protothema.gr** στο **Google News** και μάθετε πρώτοι όλες τις ειδήσεις

Δείτε όλες τις τελευταίες **Ειδήσεις** από την Ελλάδα και τον Κόσμο, τη στιγμή που συμβαίνουν, στο **Protothema.gr**